

Arrest

nr. 97 714 van 22 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, E. S. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense afkomst te zijn. U werd op (...) te Kraznoyarsk geboren en bent getrouwd met B. B. (...) (OV X). Gezien uw man werd vervolgd omwille van het feit dat hij van medewerking met de rebellen werd verdacht vluchtten u en uw man 15/10/2012 naar België waar jullie op 18/10/2012 aankwamen. Jullie dienden er op 18/10/2012 een asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot B. B. (...) (CGVS p.3). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. De vaststellingen aangaande het gebrek aan geloofwaardigheid zijn daarbij ten dele gebaseerd op uw verklaringen. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde te vrezen om door de Russische autoriteiten te worden vervolgd omdat u verdacht werd van samenwerking met de rebellen. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vervolgingsvrees onaannemelijk maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag en onwetend was over zaken die aan de kern van uw relaas raken. Uit uw verklaringen blijkt dat het geven van geld aan uw vriend waarmee rebellen van voedsel werden voorzien aan de basis van uw vervolgingsproblemen lag. Jullie werden op dezelfde dag opgepakt (CGVS p.6-7). Uit uw verklaringen bleek dat u onaannemelijk weinig kennis had over de identiteit en de situatie van uw vriend ondanks het feit dat hij een centrale rol in uw relaas inneemt. Zo was u niet in staat om de familienaam van deze vriend, met wie u samen had gestudeerd, te geven. Of uw vriend intussen werd vrijgelaten kon u ook niet zeggen noch of er een strafzaak tegen hem werd opgestart (CGVS p.6, 10). Voorts verklaarde u dat men bij uw vrijlating eiste dat u zich opnieuw aanmeldde met een bekentenis en dat ze een rechtszaak tegen u gingen opstarten (CGVS p.12). Behalve de vage beschuldigingen dat u wapens had, dat u rebellen hielp en al lange tijd tegen het regime streed kon u niet zeggen wat u concreet moest bekennen. Zo kon u zelfs niet zeggen wie u dan concreet zou hebben geholpen (CGVS p.11, 12). Of u officieel van iets wordt beschuldigd kon u ook niet zeggen. Of er een strafzaak tegen u werd opgestart kon u evenmin zeggen. Toen u gevraagd werd of u enige indicaties had dat u officieel werd gezocht verwees u naar de convocaties die u neerlegde en stelde dat u daardoor misschien officieel wordt gezocht, maar dat u het niet wist (CGVS p.10-11). Betreffende deze convocaties kan worden opgemerkt dat u er geen idee van had wanneer u zich volgens dit document bij de politie diende aan te bieden. U kon zelfs niet zeggen of dit voor of na uw arrestatie was (CGVS p.4-5). Uit het document blijkt evenwel dat u zich op 17/09/2012 om 10u bij de politie van Shatoi diende aan te melden. Opmerkelijk genoeg werd u op dat moment vastgehouden door de politie van Shatoi (CGVS p.8). U poogde deze anomalie te rechtvaardigen door te stellen dat uw neef u had gezegd dat men dit deed om de illegale aanhouding te verdoezelen. Naast het feit dat dit een vrij opmerkelijke demarche van de overheid is kan dit niet verklaren dat u niet in staat was om te zeggen of deze convocaties voor u waren toegekomen. U kon evenmin zeggen of de ordediensten na uw vertrek nog bij u thuis zijn langsgelopen ondanks het feit dat uw ouders daar nog wonen (CGVS p.10-11, 3). Een dergelijke verregaande onwetendheid over deze essentiële zaken is niet aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Dit gebrek aan geloofwaardigheid wordt verder bevestigd door het feit dat u geen enkele inspanning hebt gedaan om meer informatie aangaande uw vervolgingsproblemen te bekomen. U verklaarde dat u sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië enkel contact met uw neef onderhield - uw vrouw verklaarde echter dat u via een sociaal netwerk nog contact met meerdere mensen in Tsjetsjenië

onderhoudt. U stelde dat u uw neef belde met de vraag om een medische scan door te faxen en dat hij nadien terugbelde om te bevestigen dat hij deze scan had opgestuurd. Tijdens deze enige contacten met iemand in Tsjetsjenië hebt u niets anders gevraagd noch had uw neef enig ander nieuws voor u (CGVS p.3-4, CGVS vrouw p.2). U verklaarde dat u geen enkele inspanning had geleverd om te weten te komen of er een strafzaak tegen u werd opgestart of om informatie te verkrijgen betreffende een eventuele officiële beschuldiging tegen u, dit ondanks het feit dat men bij uw vrijlating stelde dat men een rechtszaak tegen u zou opstarten. U stelde hierbij dat u in Rusland hiertoe de mogelijkheid niet had en dat u van hieruit niet durfde te bellen. U voegde hier opmerkelijk genoeg aan toe dat u deze inspanning wel zou doen indien dit nodig was en uit uw verklaringen bleek dat u al telefonisch contact met uw neef vanuit België had gehad (CGVS p.11, 12). Het feit dat u, ondanks het gegeven dat uw neef bij de politie werkt en u na uw vasthouding kwam ophalen (CGVS p.8), geen enkele inspanning deed om meer informatie aangaande uw vervolgingsproblemen te verkrijgen is gezien uw verregaande onwetendheid en de positie van uw neef weinig aannemelijk.

Ook uw vrouw legde onaannemelijk vage verklaringen betreffende uw vervolgingsproblemen af. Zo had zij er geen idee van waarom u door de autoriteiten geïnterviewd werd. Ze dacht dat het iets met uw werk had te maken al wist ze het niet. Ze stelde dat zij de avond voor jullie vertrek naar België hiernaar gevraagd had, maar dat u haar antwoordde dat ze dit beter niet wist. U zou haar enkel hebben gezegd dat het iets met de overheid en uw werk te maken had (CGVS vrouw p.5-6). Het is echter weinig aannemelijk dat uw vrouw niet in het minst op de hoogte is van de redenen waarom zij haar land van herkomst diende te verlaten.

Al deze vaagheden, onwetendheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw nalatigheid om zich hier beter over te informeren ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u omwille van uw neven die in 2003 verdwenen een gevaar in Rusland zou lopen. U stelde dat uw vader werd bedreigd om druk te zetten op de ouders van uw neven omdat zij een rechtszaak bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg hadden aangespannen. U stelde dat uw vader, voor zover u wist, 2 keer werd bedreigd. Of hij na de uitspraak van het Hof in 2010 nog werd bedreigd kon u niet zeggen (CGVS p.8-9, 13). Gezien u geen weet had van bedreigingen na 2010 en gezien het feit dat uw vader nog altijd in Tsjetsjenië verblijft is het niet aannemelijk is dat u omwille van deze rechtszaak gevaar zou lopen (CGVS p.3). Dat u gevaar zou lopen omwille van uw weigering om de foto van Poetin in uw klaslokaal op te hangen kon u evenmin aannemelijk maken. Naast het gegeven dat dit incident reeds van eind 2009 of begin 2010 dateert verklaarde u dat u, op uw ontslag na, hierdoor nooit problemen hebt gekend. Bovendien werkte u nadien nog tot 13/09/2012 voor een computerbedrijf (CGVS p.9, 13).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van jullie kinderen, uw militair boekje, de medische kaart van uw vrouw, de diploma's, uw geboorteakte, uw oud werkboekje, de medische verzekeringskaarten, jullie

huwelijksakte en de pensioenverzekeringskaarten bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

De 2 getuigenverklaringen van buren kunnen bezwaarlijk als objectieve informatiebronnen worden geschouwd waardoor dergelijke getuigenissen geen bewijskracht hebben.

Het Russische medische attest geeft geen uitsluitel over de oorzaak van de beschreven letsels waardoor dit document op zichzelf niet aan uw vervolgingsproblemen kan worden gelinkt (CGVS p.5-6).

Betreffende de convocatie dient vooreerst al opgemerkt te worden dat u, zoals reeds in de motivering is beschreven, zeer onwetend was betreffende het tijds kader waarin deze convocatie zou moeten worden geplaatst. Voorts bevat het document geen enkele indicatie naar redenen waarom u als verdachte door de politie wordt opgeroepen (CGVS p.4-5). Bovendien beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit blijkt dat het in Tsjetsjenië relatief makkelijk is om vervalste documenten tegen betaling te bekomen. Deze vaststellingen doen dusdanig afbreuk aan de bewijskracht van deze convocatie dat zij niet kan opwegen tegen bovenstaande vaststellingen van ongeloofwaardigheid van de verklaarde asielproblemen.

Het Belgische medisch attest geeft aan dat u littekens op uw hand heeft en dat u een krachtsvermindering in uw hand heeft. Aangaande de oorzaak geeft het enkel aan dat u verklaarde dat dit omwille van slagen is. Bijgevolg kan aan deze verwijzing in dit medisch attest geen objectieve bewijskracht worden gehecht."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, B. B., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 115 671. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 30 november 2012.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 97 713 van 22 februari 2013 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan B. B. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, B. B. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op (...) in Urus Martan geboren en bent gehuwd met E. S. (...) (OV 7.595.727). In 2003 verdwenen 2 neven van u die later bleken vermoord te zijn. Hun ouders voerden een rechtszaak tegen de Russische autoriteiten voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Om druk op deze mensen te zetten werd uw vader enkele malen door de Russische autoriteiten bedreigd. In 2010 wonnen de ouders de door hen ingespannen rechtszaak. In 2009 of begin 2010 verloor u uw werk omdat u weigerde een portret van Poetin in uw klaslokaal op te hangen. Begin augustus 2012 belde een vriend met de vraag hem geld te geven zodat jullie eten voor de kansarmen konden kopen. U ging op deze vraag in en kocht samen met uw vriend voedsel op de markt. De week nadien vroeg diezelfde vriend wederom om geld, maar hij stelde dat het geld bedoeld was om voedsel voor de strijders te kopen. De week voordien was het voedsel ook voor de strijders voorzien waardoor u nu niet meer kon weigeren. U gaf hem ditmaal nog een groter bedrag dan de week voordien. Op 14/09/2012 vielen ordetroepen uw huis binnen en na een huiszoeking werd u door hen meegenomen. U werd vastgehouden en beschuldigd van medewerking met de rebellen. Ook uw vriend werd opgepakt en de ondervragers zeiden dat hij u had verraden. Tijdens uw vasthouding werd u ernstig geslagen. Na 3 dagen werd u vrijgelaten om uw wonden te laten verzorgen maar men zei dat u nogmaals diende terug te komen met een bekentenis. Diezelfde avond liet u zich in het ziekenhuis verzorgen en u dook de dag nadien bij uw tante onder. Op 15/10/2012 vluchtte u samen met uw vrouw naar België waar jullie

op 18/10/2012 aankwamen. Jullie dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: de geboorteaktes van jullie kinderen, uw militair boekje, een medische kaart van uw vrouw, een Russisch medisch attest, 2 getuigen brieven met kopieën van hun paspoort, een politieconvocatie, diploma's, uw geboorteakte, uw oud werkboekje, een Belgisch medisch attest, jullie huwelijksakte, de medische verzekeringskaarten van uw gezin en de pensioenverzekeringskaarten van uw gezin.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde te vrezen om door de Russische autoriteiten te worden vervolgd omdat u verdacht werd van samenwerking met de rebellen. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vervolgingsvrees onaannemelijk maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag en onwetend was over zaken die aan de kern van uw relaas raken. Uit uw verklaringen blijkt dat het geven van geld aan uw vriend waarmee rebellen van voedsel werden voorzien aan de basis van uw vervolgingsproblemen lag. Jullie werden op dezelfde dag opgepakt (CGVS p.6-7). Uit uw verklaringen bleek dat u onaannemelijk weinig kennis had over de identiteit en de situatie van uw vriend ondanks het feit dat hij een centrale rol in uw relaas inneemt. Zo was u niet in staat om de familienaam van deze vriend, met wie u samen had gestudeerd, te geven. Of uw vriend intussen werd vrijgelaten kon u ook niet zeggen noch of er een strafzaak tegen hem werd opgestart (CGVS p.6, 10). Voorts verklaarde u dat men bij uw vrijlating eiste dat u zich opnieuw aanmeldde met een bekentenis en dat ze een rechtszaak tegen u gingen opstarten (CGVS p.12). Behalve de vage beschuldigingen dat u wapens had, dat u rebellen hielp en al lange tijd tegen het regime streed kon u niet zeggen wat u concreet moest bekennen. Zo kon u zelfs niet zeggen wie u dan concreet zou hebben geholpen (CGVS p.11, 12). Of u officieel van iets wordt beschuldigd kon u ook niet zeggen. Of er een strafzaak tegen u werd opgestart kon u evenmin zeggen. Toen u gevraagd werd of u enige indicaties had dat u officieel werd gezocht verwees u naar de convocatie die u neerlegde en stelde dat u daardoor misschien officieel wordt gezocht, maar dat u het niet wist (CGVS p.10-11). Betreffende deze convocatie kan worden opgemerkt dat u er geen idee van had wanneer u zich volgens dit document bij de politie diende aan te bieden. U kon zelfs niet zeggen of dit voor of na uw arrestatie was (CGVS p.4-5). Uit het document blijkt evenwel dat u zich op 17/09/2012 om 10u bij de politie van Shatoi diende aan te melden. Opmerkelijk genoeg werd u op dat moment vastgehouden door de politie van Shatoi (CGVS p.8). U poogde deze anomalie te rechtvaardigen door te stellen dat uw neef u had gezegd dat men dit deed om de illegale aanhouding te verdoezelen. Naast het feit dat dit een vrij opmerkelijke demarche van de overheid is kan dit niet verklaren dat u niet in staat was om te zeggen of deze convocatie van voor of na uw arrestatie dateerde (CGVS p.9-10). Bovendien wist u niet of er nadien nog convocaties voor u waren toegekomen. U kon evenmin zeggen of de ordediensten na uw vertrek nog bij u thuis zijn langsgelopen ondanks het feit dat uw ouders daar nog wonen (CGVS p.10-11, 3). Een dergelijke verregaande onwetendheid over deze essentiële zaken is niet aannemelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Dit gebrek aan geloofwaardigheid wordt verder bevestigd door het feit dat u geen enkele inspanning hebt gedaan om meer informatie aangaande uw vervolgingsproblemen te bekomen. U verklaarde dat u sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië enkel contact met uw neef onderhield - uw vrouw verklaarde echter dat u via een sociaal netwerk nog contact met meerdere mensen in Tsjetsjenië onderhoudt. U stelde dat u uw neef belde met de vraag om een medische scan door te faxen en dat hij nadien terugbelde om te bevestigen dat hij deze scan had opgestuurd. Tijdens deze enige contacten met iemand in Tsjetsjenië hebt u niets anders gevraagd noch had uw neef enig ander nieuws voor u

(CGVS p.3-4, CGVS vrouw p.2). U verklaarde dat u geen enkele inspanning had geleverd om te weten te komen of er een strafzaak tegen u werd opgestart of om informatie te verkrijgen betreffende een eventuele officiële beschuldiging tegen u, dit ondanks het feit dat men bij uw vrijlating stelde dat men een rechtszaak tegen u zou opstarten. U stelde hierbij dat u in Rusland hiertoe de mogelijkheid niet had en dat u van hieruit niet durfde te bellen. U voegde hier opmerkelijk genoeg aan toe dat u deze inspanning wel zou doen indien dit nodig was en uit uw verklaringen bleek dat u al telefonisch contact met uw neef vanuit België had gehad (CGVS p.11, 12). Het feit dat u, ondanks het gegeven dat uw neef bij de politie werkt en u na uw vasthouding kwam ophalen (CGVS p.8), geen enkele inspanning deed om meer informatie aangaande uw vervolgingsproblemen te verkrijgen is gezien uw verregaande onwetendheid en de positie van uw neef weinig aannemelijk.

Ook uw vrouw legde onaannemelijk vage verklaringen betreffende uw vervolgingsproblemen af. Zo had zij er geen idee van waarom u door de autoriteiten geïnterviewd werd. Ze dacht dat het iets met uw werk had te maken al wist ze het niet. Ze stelde dat zij de avond voor jullie vertrek naar België hiernaar gevraagd had, maar dat u haar antwoordde dat ze dit beter niet wist. U zou haar enkel hebben gezegd dat het iets met de overheid en uw werk te maken had (CGVS vrouw p.5-6). Het is echter weinig aannemelijk dat uw vrouw niet in het minst op de hoogte is van de redenen waarom zij haar land van herkomst diende te verlaten.

Al deze vaagheden, onwetendheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw nalatigheid om zich hier beter over te informeren ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u omwille van uw neven die in 2003 verdwenen een gevaar in Rusland zou lopen. U stelde dat uw vader werd bedreigd om druk te zetten op de ouders van uw neven omdat zij een rechtszaak bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg hadden aangespannen. U stelde dat uw vader, voor zover u wist, 2 keer werd bedreigd. Of hij na de uitspraak van het Hof in 2010 nog werd bedreigd kon u niet zeggen (CGVS p.8-9, 13). Gezien u geen weet had van bedreigingen na 2010 en gezien het feit dat uw vader nog altijd in Tsjetsjenië verblijft is het niet aannemelijk is dat u omwille van deze rechtszaak gevaar zou lopen (CGVS p.3). Dat u gevaar zou lopen omwille van uw weigering om de foto van Poetin in uw klaslokaal op te hangen kon u evenmin aannemelijk maken. Naast het gegeven dat dit incident reeds van eind 2009 of begin 2010 dateert verklaarde u dat u, op uw ontslag na, hierdoor nooit problemen hebt gekend. Bovendien werkte u nadien nog tot 13/09/2012 voor een computerbedrijf (CGVS p.9, 13).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteaktes van jullie kinderen, uw militair boekje, de medische kaart van uw vrouw, de diploma's, uw geboorteakte, uw oud werkboekje, de medische verzekeringskaarten, jullie huwelijksakte en de pensioenverzekeringskaarten bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

De 2 getuigenverklaringen van burens kunnen bezwaarlijk als objectieve informatiebronnen worden geschouwd waardoor dergelijke getuigenissen geen bewijskracht hebben.

Het Russische medische attest geeft geen uitsluitel over de oorzaak van de beschreven letsels waardoor dit document op zichzelf niet aan uw vervolgingsproblemen kan worden gelinkt (CGVS p.5-6).

Betreffende de convocatie dient vooreerst al opgemerkt te worden dat u, zoals reeds in de motivering is beschreven, zeer onwetend was betreffende het tijds kader waarin deze convocatie zou moeten worden geplaatst. Voorts bevat het document geen enkele indicatie naar redenen waarom u als verdachte door de politie wordt opgeroepen (CGVS p.4-5). Bovendien beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit blijkt dat het in Tsjetsjenië relatief makkelijk is om vervalste documenten tegen betaling te bekomen. Deze vaststellingen doen dusdanig afbreuk aan de bewijskracht van deze convocatie dat zij niet kan opwegen tegen bovenstaande vaststellingen van ongeloofwaardigheid van de verklaarde asielproblemen.

Het Belgische medisch attest geeft aan dat u littekens op uw hand heeft en dat u een krachtsvermindering in uw hand heeft. Aangaande de oorzaak geeft het enkel aan dat u verklaarde dat dit omwille van slagen is. Bijgevolg kan aan deze verwijzing in dit medisch attest geen objectieve bewijskracht worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het motiverings- en redelijkheidsbeginsel. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel wordt dan ook vanuit dit oogpunt onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij betoogt dat de persoon de hem vroeg geld te doneren door verwerende partij verkeerdelijk werd aangeduid als zijnde zijn “vriend” daar waar het “veeleer een kennis” betreft waardoor hij dan ook diens familienaam niet kent, oordeelt de Raad dat de loutere herkwalificatie van “vriend” naar “kennis” niet verklaart waarom verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de familienaam van deze persoon. Het is immers volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij die onmiddellijk bereid is ten voordele van de kansarmen geld te doneren aan een persoon met wie hij samen heeft gestudeerd en met wie hij zelfs samen op de markt met dit doel voedsel gaat aankopen en die hem daarenboven nog een tweede maal contacteert waarbij het ware opzet van de donaties aan het licht komt, de volledige naam van deze persoon niet kent.

De vaststelling dat verzoekende partij zich niet heeft geïnformeerd naar het verdere lot van haar kompaan – die zich in een gelijkaardige toestand bevond als de hare – waardoor zij haar eigen situatie en de verdere evolutie ervan beter had kunnen inschatten, ondermijnt op fundamenteel wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas. Het desbetreffend verweer van verzoekende partij dat het in Rusland moeilijk is om dergelijke zaken te weten te komen, betreft een blote bewering die verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie onderbouwt. Aangenomen dat het onmogelijk zou zijn via de autoriteiten te weten te komen of zijn “kennis” al dan niet langer in detentie verblijft en of er een strafzaak tegen hem werd ingeleid, had verzoekende partij kunnen pogen via vrienden en of familie zich van deze informatie in kennis te stellen, qoud non.

2.2.4. Ook betreffende haar eigen situatie, of zij officieel in staat van beschuldiging werd gesteld en of er een strafzaak tegen haar werd ingeleid, poneert verzoekende partij dat het in Rusland alles behalve eenvoudig is om dit te weten te komen, eraan toevoegend dat er ook rechtszaken worden gefabriceerd.

De Raad wijst er evenwel op dat van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij op een correcte wijze op de hoogte zou zijn van de problemen welke zich nog zouden hebben voorgedaan na haar vertrek uit haar land van herkomst daar deze informatie verzoekende partij derhalve zou hebben toegelaten om haar eigen actuele situatie in te schatten. Door het ostentatief nalaten zich desbetreffend te informeren, zoals door verzoekende partij toegegeven bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 4², p. 11), verzuimt verzoekende partij zich een correct beeld te willen vormen van de evolutie van de door haar voorgehouden vervolgingsproblematiek, hetgeen vanzelfsprekend verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Verder benadrukt de Raad wederom dat het louter poneren dat het verwerven van dergelijke informatie in Rusland moeilijk is een blote bewering betreft daar deze niet met enige objectieve informatie wordt onderbouwd. Verzoekende partij had deze informatie via familie, vrienden, kennissen, eventueel door bemiddeling van een advocaat kunnen trachten te bekomen. Ten slotte merkt de Raad op dat of de rechtszaak die eventueel tegen haar zou zijn ingesteld nu terecht of gefabriceerd is niet ter zake dienend is nu verzoekende partij hoegenaamd niet heeft geïnformeerd of er een rechtszaak werd ingeleid.

2.2.5. Verzoekende partij tracht de totale onwetendheid van haar echtgenote aangaande de echte reden van de problemen van verzoekende partij te vergoelijken door te beweren dat het veiliger was voor haar echtgenote hierover niets te weten, door te benadrukken dat zij het al druk genoeg had met haar gezin en haar eigen medische problemen en door te verwijzen naar de cultuur in Tsjetsjenië dat mannen weinig vertellen aan hun echtgenotes en het hen evenmin toekomt daarover veel vragen te stellen.

De Raad oordeelt evenwel dat, daargelaten de vaststelling dat het cultureel argument wederom een blote bewering betreft, deze culturele exceptie niet kan worden aangenomen daar het laten prevaleren van bepaalde gewoontes niet opweegt tegen de enorme impact die de drastische beslissing om zijn land van herkomst definitief te verlaten heeft, ook op de echtgenote van verzoekende partij, waardoor in redelijkheid mag worden aangenomen dat ook zij in kennis was van de ware toedracht en de ernst van de voorgehouden problemen. Bovendien is het volstrekt onaannemelijk dat verzoekende partij in het licht van het welslagen van de geplande asielaanvraag, na het verlaten van het land van herkomst en dus op een ogenblik dat de veiligheid van haar echtgenote niet langer in het gedrang is, haar niet zou hebben in kennis gesteld van de werkelijke problemen. Ten slotte kan door de Raad niet worden ingezien hoe de drukke gezinsbezigheid van de echtgenote van verzoekende partij of haar medische problematiek zouden verhinderen dat zij van voormelde informatie in kennis zou zijn.

2.2.6. Betreffende de convocatie om zich op 17 september 2012 bij de politie van Shatoi aan te bieden, betoogt verzoekende partij dat dit document hoogstwaarschijnlijk werd opgesteld om de illegale aanhouding te verdoezelen. Verder stelt verzoekende partij dat zij op het ogenblik dat zij dit document van haar vader heeft gekregen, na aanhouding en opname in het ziekenhuis, dermate getraumatiseerd was dat zij de gegevens op dit document niet kon/kan onthouden.

De Raad is echter van oordeel dat het argument dat voormelde convocatie zou zijn opgesteld ter camouflage van een illegale aanhouding niet kan overtuigen. Het is immers volstrekt onlogisch dat men een illegale arrestatie op 14 september 2012 een wettig karakter zou pogen te geven door verzoekende partij uit te nodigen op 17 september en niet op 14 september of op een daaraan voorafgaande datum. Het niet ingaan op een dergelijke uitnodiging zou een mogelijke arrestatie kunnen wettigen. Dat verzoekende partij de gegevens van deze convocatie niet zou kennen, meer in het bijzonder wanneer zij zich juist diende aan te bieden, omdat zij op het ogenblik van het verkrijgen van dit stuk via haar vader zwaar getraumatiseerd zou zijn geweest, kan evenmin door de Raad worden gevolgd.

Verzoekende partij had immers naderhand voldoende gelegenheid dit stuk ook in België rustig te bekijken en de inhoud ervan op te nemen. Evenmin legt verzoekende partij een medisch attest neer waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat zij in de volstrekte onmogelijkheid zou verkeren om de eenvoudige inhoud van dit stuk weer te geven. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Waar verzoekende partij, onder verwijzing naar de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, nog aanhaalt dat personen die hulp hebben geboden aan strijders een categorie van personen is die in Tsjetsjenië een hoger risico loopt om gevisieerd te worden door de autoriteiten, wijst de Raad erop dat dit argument niet dienend is nu aan het asielrelaas van verzoekende partij, dat inhoudt dat zij een dergelijke hulp zou hebben geboden, geen geloof kan worden gehecht.

2.2.8. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij dat vervalste documenten in Tsjetsjenië makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Verwerende partij heeft immers op voldoende wijze aangetoond waarom de convocatie om zich aan te bieden op 17 september 2012 niet in overeenstemming is met het door verzoekende partij voorgehouden relaas en bijgevolg verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.

2.2.9. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift bevestigt dat de verdwijning van haar neven en de bijbehorende rechtszaak in Straatsburg alsook haar weigering om foto's van Poetin op te hangen op zich niet de redenen zijn waarop zij haar land van herkomst heeft verlaten.

2.2.10. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een nieuwe convocatie bijbrengt, wijst de Raad erop dat dit document niet is gesteld in de taal van de rechtspleging en niet is vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling eveneens naar de taal van de rechtspleging toe. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging. Bovendien wijst de Raad erop dat aan documenten die ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht slechts bewijswaarde kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is.

2.2.11. De door verwerende partij vastgestelde flagrante onwetendheden, tegenstrijdigheid en desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De

opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtuigend bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT